

МАТЕРИАЛИТЕ НА АЛЕНИЯ КРЪГ

Серия "Разкриване"

ШОУД 5 – АДАМУС СЕН ЖЕРМЕН

Ченалинг чрез Джефри Хопи

Представено пред Аления Кръг на 5 януари 2019 година

<https://www.crimsoncircle.com>

Превод: Росица Стоянова

Аз Съм това Коего Съм, Адамус от Суверенните Владения.

Ах! Нека вдишаме дълбоко и да поздравим 2019 година. Да поздравим 2019 год. Колко от вас – нека усилим светлината, защото разговора днес ще има отношение към вас – колко от вас си мислеха, че няма да доживеят до 2019 година? (смях) Мислехте, че ще доживеете. Колко от вас *не вярваха*, че ще доживеят или се съмняваха? 2019 година, когато си мислехте за нея, дори преди двадесет години, "Това изглежда *много* далеч." Колко от вас не вярваха, не бяха уверени, че ще доживеят 2019 година? Бих казал, че трябва да има повече вдигнати ръце. Може би всички останали са в интернет.

Знаете ли, това е много интересно нещо. У всички вас се води вътрешна борба. Част от вас си мисли, че няма да се задържите за дълго в този живот. (Линда нетърпеливо протяга ръка) Някои от вас си мислят ... да.

ЛИНДА: Но Адамус! Ти каза, че ще останем! Ти ни го каза! Нима не трябваше да ти вярваме?

АДАМУС: Не, аз казах, "Ще останете ако искате." (лек смях) *Ако* искате ще останете. За това на определен етап казах, че ще има само петима от вас, защото очаквах, че именно толкова ще останат, но ...

ЛИНДА: *Пффф!!* (смях)

АДАМУС: Но вие издържахте. 2019 година. Важна година. 2019 год. Ще бъде по – важна от 2020. 2020 звучи по – добре, 2020. Но 2019 год. Ще бъде по – важна – бих отишъл дори по – далеч и бих казал, тя ще бъде по – добра за вас от 2020. След 2019 год., 2020 ще бъде малко скучновата (лек смях).

ЛИНДА: Ой –ой.

АДАМУС: Ще имате нужда от приятна релаксация.

ЛИНДА: Ой-ой. Скучновата? (още смях)

АДАМУС: Преди да направим каквото и да било, нека вдишаме дълбоко – какво ще кажете за квантово вдишване – Позволение.

ЛИНДА: Мм.

АДАМУС: Позволение. Може би най – заветния дар, който можете да си поднесете – това е простото позволение.

Това пътешествие е естествено. То ще се случи. Вдишвайки дълбоко и позволявайки, вие позволявате себе си. Позволявате своята божественост, Майстора, цялата ви същност да бъде тук. Не да бъде разбита на късчета някъде там. Не да бъде божественост някъде на някакви забравени от бога небеса. Но когато вдишвате дълбоко и позволявате, вие и позволявате изцяло да бъде тук. Във всичко това няма никаква мистика, освен това в което човек се въвлеча и започва да се занимава с много естествения процес - Осъзнатост. Рано или късно това ще се случи с всички, които вървят по земния път.

Това, което вече може би сте научили, забелязали досега - е че когато бяхте въввлечени в това, опитвахте се да го разберете, опитвахте се да работите над своята Осъзнатост, това е истинска борба. Всичко се разпада на части. Когато просто позволявате - имам предвид позволенията на вашето Аз, вашето пътешествие, позволенията на вашия опит, позволенията на Майстора - когато позволявате, тогава изглежда се появява синхроничност. Всичко сякаш си отива по местата и се случва както трябва. А после разбира се човекът започва да откача, "О, аз трябва да контролирам. Трябва да управлявам. Трябва да диктувам какво да се прави." Нека започнем тази година с голямо, огромно Позволение.

ЛИНДА: Мм.

АДАМУС: Да си позволите да се насладите на тази година.

Тази година

Искам да нарека тази година, годината на новите приятели. Годината на новите приятели (лек смях). Да. О, и някои от вас се смеят, защото нямат приятели и не може да си представите такова нещо (смях). И това е естествено, че сте загубили много приятели, защото те не разбират. Беше трудно да говорите с тях за това през което преминавате - (някой казва, "Ненормални") понякога дори другите Шамбра са ненормални - така че вие стигнахте до момента в който приятелския ви кръг не е никак голям. Но тази година 2019 год., ще бъде годината на новите приятели.

Виждам че някои от вас си мислят, "Не ми се искат нови приятели." (някой от Шамбра се провиква, "Не!") "Ах, не! Минавал съм вече през това. Твърде много усилия." Това са различни приятели. Това ще бъдат съвсем различни приятели и затова ще говорим днес. А междуременно, какво ще кажете за едно дълбоко вдишване и Позволение?

(пауза)

В новогодишната нощ бях в Клуба на Възнесените Майстори. Реших да постоя там. Това беше дълга година. Уморих се, просто имах нужда малко да се отпусна и към мен се приближи един от Възнесените Майстори, Мезра, много привлекателна жена. О-о, може ли да говоря така сега? Жена?

ЛИНДА: Нем! Не бива.

АДАМУС: Човек. Човек, при мен дойде бившият човек, Мезра. Знаете ли, когато попаднете в Клуба на Възнесените Майстори, можете да бъдете каквито си поискате. Можете да бъдете мъж, жена или и двете едновременно. Защо не? Може да правите всичко което пожелаете, но си остава една тенденция, която ще забележите когато попаднете тук, че Възнесените Майстори се стараят да изглеждат така, както са изглеждали в своя последен живот на Земята. Те продължават да се опитват да бъдат в тази идентичност, проектирайки я към другите, защото смятат че този е най - специалния им живот. Дори и тези, които са били известни, може да не приемат известната идентичност. Те ще приемат тази от последния живот.

И така, това е ... което обичам в Реализацията, в Клуба на Възнесените Майстори, в самите Възнесени Майстори, това е че можеш да играеш на всяка игра, да разиграваш историята, която пожелаеш. Можеш да играеш роли. В Клуба на Възнесените Майстори може да се държиш много по човешки. Ние пием много скоч, бърбън и прекрасно вино, много ядем. Можем да правим всичко това както и допреди, но осъзнавайки, че това е прекрасна история, невероятна илюзия. Няма да заседнете в нея. Тя няма да предизвика зависимост у вас.

Преди да продължим с историята за Мезра, знаете че говорих за това преди и ще го кажа още веднъж: на Земята няма нищо, било то химикали, минерали или каквото и да било, което да предизвиква зависимост. Никаква физическа зависимост. Психическа зависимост - да. И вие може да вярвате, че имате зависимост от някакво физическо вещество, но всъщност това е психическа зависимост. С това разбиране всъщност е наистина лесно да преодолеете - какво зяпаш така? (обръща се към Линда) - всяка зависимост (смях). Смятам, че скъпата Линда от Иса, по - късно ще поговори с Калдре за неговата психическа зависимост от цигарите.

Така че вие наистина не можете да станете зависими от каквото и да било и го казвам, защото искам да започнете да се освобождавате от своите страхове, че ще се върнете към прекомерното пиене или прекомерното пушене на трева - вие и така го правите - или каквото и да било друго. Зависимостите за Шамбра ще останат в миналото, наистина, защото с новите ви отношения с енергиите и разбирането за това, че всъщност зависимости няма, те ще станат част от миналото. Сега сте способни да се наслаждавате на живота без притеснението за зависимостите. Нима това не е чудесно? Да, да. Да, да. (кратки аплодисменти) И после наистина ще започнете да разбирате - за тези които имат зависимости - че ада през който се принуждавате да преминете, понякога това са чувството за вина и безнадеждност - това е просто психика. Това е нещо като хипноза.

Но, да продължа с историята си, разговарях с Мезра и тя ми каза - знаете те понякога ми се присмиват, защото им се струва, че понякога съм малко надут (лек смях).

ЛИНДА: Heee!

АДАМУС: Не. Не, не, не, не. И аз малко - о, аз чувам всички думи, които сега се произнасят - високомерието понякога може да бъде хубава дума, но по - скоро аз наистина се гордея, гордея се с всички вас и с това, което правите. И аз зная, че е трудно и вие наистина знаете как да направите така, че да стане трудно, но (още смях) не, аз наистина много се гордея с вас, толкова далеч стигнахме. И тя ме попита, "Адамус и така, какво става сега с Шамбра? Какво ще правите през 2019 година?" и аз малко се замислих и отговорих, "Знаеш ли, Мезра, дойде време за нови приятели" - нови приятели - и точно с това ще се занимаваме през тази година и точно за това ще бъде днешния разговор.

ЛИНДА: Човешки? Човешки приятели?

АДАМУС: Засега няма да давам определения. Ще оставя мистерията, напрежението.

ЛИНДА: Хм.

АДАМУС: Винаги са ми харесвали театралните уроци. Ще станете Майстори, Въплътени Майстори на тази планета. Знаете как е, всичко вече сте интегрирали и нищо наистина не ви притеснява, не ви тревожи и безпокои, освен ако не го пожелаете просто заради забавлението. Но като Майстор, вие също така се учите да прилагате това усещане за театралност. Театралност.

Знам, че едно от миналите ми въплъщения беше като един от най - великите драматурзи, които някога е виждал света (лек смях). Но аз научих много - Шекспир беше малко подъл персонаж - но аз научих много в този живот. Играйте роли. Играйте на сцената (говори изразително). Преминете от сивота към цвят. Имайте усещане за времето. Времето. Знаете ли какво е това време? (още смях) Това не означава, че всичко се случва монотонно през цялото време (говори монотонно) и има ... имайте усещане за времето (говори изразително).

Бъдете изразителни и когато работите със своите ученици, което много от вас ще правят не задължително под знака на някаква духовна практика за просветление, но ще работите с другите хора. Къде е книгата?

ЛИНДА: Падна на земята.

АДАМУС: Падна на земята. Книгата - това е отлично начало. Това беше цялата концепцията на книгата. Не просто да пишете истории в Кихак.

ЛИНДА: Вземи.

АДАМУС: Нейната цел беше да каже, че вие ще учите така или иначе с истории, вашите Майсторски истории. И като Майстор ще започнете да получавате удоволствие от историите. Те вече няма да ви претоварват, да ви преследват и всичко останало. Вие ще – благодаря - ще започнете да получавате удоволствие от своите истории. Но ще бъдете малко театрални със своите ученици, когато те дойдат при вас. По - често правете ето така (смях, Адамус клати глава със сериозно изражение на лицето). Учете се да използвате очите си, "Аха" (демонстрира). Не стойте ето така, "О!" (още смях, Адамус изцъкли очи) И знаете ли, заучете няколко жеста, (смях, той демонстрира) които ще обезпокоят вашите ученици, когато говорите с тях защото ще кажат нещо от сорта, "О, Сарт, аз дори не зная дали искам да продължа да живея" - и обичайната реакция на това е - "О, не, не! Всъщност искаш!" А вие, Сарт, ще направите така ... (лек смях, Адамус клати глава). Това ще привлече тяхното внимание. Това наистина ще привлече тяхното внимание. Така че бъдете малко театрални.

И така, в допълнение към всичко останало, официално това ще бъде годината на новите приятели, но подтекста е, "Хайде! Бъдете изразителни. Бъдете малко по - театрални", независимо дали пишете история - в тези истории има много театралност. Знаете ли какво направи Шамбра? Те взеха своя личен, скучен, шантав опит и го направиха весел, превърнаха го в история, направиха го лекомислен. Те взеха това, което дойде от личния живот и може би това беше дори трагедия и го превърнаха в прекрасна весела история, изпълнена с мъдрост, хумор и известна театралност.

Хората са толкова скучни в своите истории. Бих искал да видя тениски - винаги моля за тениски и те никога не ги правят - "Аз не съм скучен." Проста тениска, като напомняне на себе си, "Аз вече не съм скучен." Добре. Бъдете театрални тази година в своите истории, става ли? Не се страхувайте да бъдете изразителни.

И така, годината на приятелите. Година на голямо раздвижване.

Ще ви разкажа подробно за това в "ProGnost: Появата на дракона", следващата седмица. Това ще бъде луда година. В смисъл, че това ще бъде адска година. Вече може да видите това. Не е нужно да си пророк, като мен, за да видиш това. Възходи и падения, множество разногласия. Това няма да бъде година на Кумбая дори при голямо въображение. Но искам да кажа, че за вас това ще бъде най - добрата година, може би за 98 процента от вас (приветствия и аплодисменти). Как мислите, защо? Защото сте уморени да правите всичко различно. Уморени сте да го правите по различен начин, знаейки, че всичко може да бъде много просто. Знаете че не е нужно всичко да бъде сложно. Знаете че целият този опит е просто голяма история.

И така, нека вдишаме дълбоко, квантов дъх за Майстора, духа, божествеността навлизащи във вашия живот, в който вече не сте сами, в който навлизат всички тези неща.

Мъдростта на Шамбра

Добре, Линда с микрофона, въпрос към публиката. Днешния въпрос няма директно отношение към това за което ще говорим, но искам да разбера. Аз наистина искам да разбера това – онова и това е доста интересен въпрос. Ето, намираме се в началото на годината и въпроса е следния - намира ли се човечеството, намира ли се планетата там, където очаквахте да се намира? Имали ли сте различни очаквания за това, къде трябва да се намират сега планетата и човечеството? 2019 година. Препреминахме календара на Майте. Препреминахме през Хармоничната Конвергенция, Съглашението и всичко останало. Препреминахме през всичко това. Очаквахте ли, че планетата ще се намира там, където е сега? Линда, моля. Това е дълбокомислен въпрос.

КЕЛИ: Не.

АДАМУС: Не. А защо не?

КЕЛИ: Но когато мисля за това, има смисъл, защото ние всички първо разграждаме, преди да възстановим ...

АДАМУС: Вярно е.

КЕЛИ: ... и да превключим. От тази гледна точка има смисъл.

АДАМУС: Вярно е.

КЕЛИ: Но аз очаквах, че всичко ще стане толкова хаотично и толкова ...

АДАМУС: Говоря за планетата, не за живота ти, разбира се (смях).

КЕЛИ: Точно това имах предвид, но ... да! Да, аз просто съм поразена от това, което става по света, че има толкова ненавист и ...

АДАМУС: Да, малко е странно, нали?

КЕЛИ: ... изглежда е твърде много. Твърде интензивно, да.

АДАМУС: Да. И така, може би си очаквала, преди да дойдеш в този живот, може би преди двадесет години или когато си била дете, че всички ще се развиват и ще станат цялостни и ...

КЕЛИ: Изглежда си мислех, че някак всички ще вървят заедно с мен по пътя.

АДАМУС: Точно. Точно.

КЕЛИ: Или нещо подобно.

АДАМУС: А колко останаха с теб?

КЕЛИ: Не зная. От Шамбра ли?

АДАМУС: Не чак толкова много! Да, да!

КЕЛИ: Не чак толкова много Шамбра.

АДАМУС: Добре, това е добре. Добре. Благодаря.

КЕЛИ: Добре. Благодаря.

АДАМУС: Намирала ли си някога това за унило и тъжно? Знаеш, когато не можеш да заспиш нощем и си мислиш ...

КЕЛИ: Случвало се е.

АДАМУС: Да. Планетарната тъпотия. Да.

КЕЛИ: Да и тогава наистина имам нужда да се отърся от това, да подишам и да се поразходя. Да.

АДАМУС: Това е трудно.

КЕЛИ: Да.

АДАМУС: Да.

КЕЛИ: Трудно е.

АДАМУС: Да, добре.

Намира ли се в момента планетата, човечеството там, където си очаквала?

ДЖУЛИ: Бих казала, че това са смесени чувства. Има възходи и падения и аз чувствам, че понякога губя връзката. Сложно е дори да се проследи, например, кой ден сме днес.

АДАМУС: Точно, точно! (смеят се)

ДЖУЛИ: "Къде съм?! Какво става сега?" И...

АДАМУС: И така, когато си била малка, да кажем в началното училище, ти си мечтала, къде според твоите очаквания трябваше да бъде планетата днес? Ти си била в началното училище, преди колко, 20 години? (тя се смее) И така, каква очакваше да видиш планетата?

ДУЛИ: Искам да кажа, че помня момента, когато си мислех, че планетата може да се взриви, че хората ще се взривят.

АДАМУС: Да, да.

ДЖУЛИ: Така че, за сега съм много доволна!

АДАМУС: И така, може би това е хубаво! (смеят се)

ДЖУЛИ: Бих казала, "Готино!" Хубаво!

АДАМУС: "Все още не сме го направили!"

ДЖУЛИ: Все още не сме го направили.

АДАМУС: Да, добре.

ДЖУЛИ: Що се отнася до мен, очакванията ми се променяха и в различни моменти определено имах различна гледна точка за нещата, притеснявах се за околната среда, а после имаше периоди, когато си мислех, "Всичко е наред и да става каквото ще!" (смее се)

АДАМУС: Изхвърляш ли през прозореца найлонови пликчета по време на движение!

ДЖУЛИ: Не!

АДАМУС: Да. И намираш това за тъжно или неуместно?

ДЖУЛИ: Не. Имам толкова много невероятни души с които да играя и връзки с природните духове.

АДАМУС: Наистина.

ДЖУЛИ: И през цялото време виждам хора, млади хора от различни места, които идват с различни гледни точки и започват да се занимават с политика, така че това е смесица.

АДАМУС: Да. Това е смесица.

ДЖУЛИ: Определено, съществува безумие и повече хора от когато и да било разказват историите си, преживяват опит и играят. Така че определено това е смесица.

АДАМУС: А как е в твоя живот? Ако се обърнеш назад, когато си била, бих казал може би в четвърти, пети клас, смяташе ли, че ще се окажеш точно тук?

(пауза)

Разгледай живота си...

ДЖУЛИ: Това беше съвсем различно. Аз, аз ... не, аз бях такава ... (тя въздиша). Аз просто бях вътре в машината, както я наричам, дълбоко в матрицата.

АДАМУС: О, интересно.

ДЖУЛИ: Затова аз просто бях...

АДАМУС: Интересно.

ДЖУЛИ: Аз бях в пълна безопасност, силно защитена, заобиколена от любов, грижа и затова без връзка с някои ...

АДАМУС: И така, защо излезе от матрицата, ако това ти е било комфортно?

ДЖУЛИ: И аз бях толкова нещастна. Беше ми тясно в малката кутийка.

АДАМУС: Ах! Интересно. Интересно. Добре. Отлично.

ЛИНДА: До теб.

АДАМУС: Оо! Усещам, че ще има голяма Майсторска история. Може би съвсем скоро ще ни се наложи да издадем още една книга. Да. Планетата, човечеството, според теб къде трябваше да бъде то, къде очакваше да бъде?

ЕРИН: Бих искала да бъда честна, не мисля за това. Аз съм по – егоистична. Аз мисля само за себе си, а не за човечеството...

АДАМУС: Всъщност това ми харесва. Поощрявам това.

ЕРИН: ... и планетата (тя се смее).

АДАМУС: Не, грижи се за себе си. Това наистина е много хубаво. Как ти се получава?

ЕРИН: Добре.

АДАМУС: Да, добре. Добре.

ЕРИН: По пътя ми винаги има по нещо хубаво.

АДАМУС: Уморявала ли си се някога от другите хора, от масовото съзнание?

ЕРИН: Не.

АДАМУС: Не?!

ЕРИН: Не.

АДАМУС: О, ще ти се случи (смях).

ЕРИН: Още съм млада! (тя се смее)

АДАМУС: Имаш добра майка, ето защо.

ЕРИН: Да!

АДАМУС: Да. Добре. Много ти благодаря.

ЛИНДА: Благодаря.

АДАМУС: Още няколко.

ЛИНДА: Добре.

АДАМУС: Там ли е планетата, където сте очаквали да бъде?

ШЕРИЛ: Трябва да кажа, че се чувствам много откъсната от тази планета като цяло, затова и нямах особени очаквания за нея.

АДАМУС: Калдре ме моли да те попитам нещо.

ШЕРИЛ: Аха.

АДАМУС: Този път няма да перефразирам (тя се смее). Ти някога ... (Адамус се смее)
Ти някога очаквала ли си, нещо подобно на Доналд Тръмп да стане президент на Америка? (Адамус се смее)

ШЕРИЛ: Знаеш ли...

АДАМУС: Тук няма осъждане.

ШЕРИЛ: ... Мисля, че в нашето правителство е имало много идиоти и страната успяваше да оцелее, както и сега. Така че ...

АДАМУС: Да, да.

ШЕРИЛ: Отново, аз не гласувам. Вашия глас не значи нищо. Все едно всичко се решава от Избирателната Колегия.

АДАМУС: Вярно е.

ШЕРИЛ: Така че аз просто не ...

АДАМУС: Но ти е приятно да си мислиш, че можеш да отидеш и да дръпнеш лоста там, където не е от значение.

ШЕРИЛ: Не, това не е за мен. Не се занимавам с това от много години.

АДАМУС: Да. Да. Всъщност в Шамбра това е много разпространено, някои от вас все още се колебаят, но това е много разпространено – просто да кажете, "Това не е мое."

ШЕРИЛ: Това не е мое.

АДАМУС: "Не е моята битка, не е моята игра", те просто пуснаха всичко това.

ШЕРИЛ: Да.

АДАМУС: Но искам да ви обърна внимание на това – онова, тъй като Шамбра пусна всичко това, разбирайки, че на дадения етап от него няма да има голяма полза – ще има полза от това да останете Осъзнати, това ще повлияе на света повече, от каквото и да било – но у Шамбра си остава желанието да се върнат към работата с енергията на планетата, да се върнат към това, че трябва да се борят за нещо – политиката, Доналд

Тръмп, околната среда, каквото и да било. Това продължава да ги дърпа назад. Забелязал съм го. Да. Благодаря. Добри отговори.

ЛИНДА: Може ли да попитаме младежа от Израел? Наистина ми е интересно.

АДАМУС: Да, но го предупреди, за да не си удари главата в онова (телевизора) на стената.

САГИ: Предупредиха ме, да.

АДАМУС: Да.

САГИ: Добре.

АДАМУС: Да. Човечеството там, където очакваш ли е? Между другото, радвам се да те видя. Отдавна не съм те виждал.

САГИ: Благодаря.

АДАМУС: Може би от три живота.

САГИ: Поне.

АДАМУС: Да, да, да.

САГИ: Поне.

АДАМУС: Добре.

САГИ: Много ти благодаря.

АДАМУС: Да.

САГИ: Нямах очаквания.

АДАМУС: Нямах очаквания.

САГИ: Не. Когато растях, имах много страхове.

АДАМУС: Да.

САГИ: И ...

АДАМУС: Знаеш ли, пред бомби сипещи се над главата всеки ден, бих казал ...

САГИ: Всеки ...

АДАМУС: ...това е разбираемо.

САГИ: Да, така е. Не само това. Аз просто виждах всичко мрачно, после промених перспективата си и сега виждам и двете страни и това е много готино.

АДАМУС: Да. Така си е!

САГИ: И аз дори мога да оценя този пич Доналд Тръмп. Въпреки че е карикатура. Той е много нелеп, но той е нужен поради някаква причина, нали?

АДАМУС: Точно.

САГИ: Да и от неговата гледна точка цялата работа е в бизнеса и ето къде се намира човечеството в момента.

АДАМУС: И все пак нещо се движи.

САГИ: Така е.

АДАМУС: Не сме сигурни в каква посока, но се движи.

САГИ: Така е.

АДАМУС: Да. И това е по - добре от колкото да заседнем, безусловно. И така – нека отидем в твоя дом – в Близкия Изток, къде очакваше да е той, в детството си или преди да дойдеш в това въплъщение?

САГИ: Не.

АДАМУС: Не. Къде очакваше да го видиш?

САГИ: Не там, където е сега (сmee се). Това е единственото, което мога да кажа.

АДАМУС: Имаш предвид на картата? Или всички ...

САГИ: Не.

АДАМУС: ... осъзнават че са от едно и също семейство наречено Хапиру.

САГИ: Сякаш повече се надявах на това и на тази голяма Кумбая.

АДАМУС: Да, да.

САГИ: Но всичко е различно и това е нормално. Това е...

АДАМУС: Но, разбери, че по – голямата част от съществата, които се намират в момента в Близкия Изток принадлежат към едно и също духовно семейство, наречено Хапиру, а семейните дрязги – са най – лошите. И после, ако дойде някой външен, за да се намеси в семейната дрязга – *бум!* – и той бива взривен.

САГИ: Да.

АДАМУС: Така че, да, това е стара семейна дрязга.

САГИ: Вярно е. Ето защо съм тук, а не в Израел (смях).

АДАМУС: Да. Благодаря. Радвам се, че си тук. Приятно е да те видя тук. Приятно е да те видя отново.

САГИ: Благодаря.

АДАМУС: Скоро ще разкажа историята за мен и теб.

САГИ: Добре.

АДАМУС: Да.

САГИ: Много ти благодаря.

АДАМУС: Още един.

ЛИНДА: О, още един.

АДАМУС: Там ли е сега планетата, къде сте очаквали да бъде?

ЛИНДА: Да видим.

АДАМУС: 2019 година.

ЛИНДА: Знаеше го.

МЕРИ СЮ: Не.

АДАМУС: Не. Ясен отговор.

МЕРИ СЮ: Много ясен.

АДАМУС: Да, да. И къде очакваше, че ще бъде тя?

МЕРИ СЮ: Мислех, че ще бъде по - голяма Кумбая от сега.

АДАМУС: Да. Да и когато се върна в този живот, когато ти се подготвяше и си мислеше, "О, планетата ще бъде много по – добра, завършихме Втората световна война. Вече нищо няма да пречи. Сега света наистина ще може да се обедини и..." Ах, ти.

МЕРИ СЮ: В шок съм от това колко много неща излизат на повърхността. Приемам всичко случващо се, дори когато бях по – малка и не знаех за това.

АДАМУС: Вярно е.

МЕРИ СЮ: Но аз съм просто поразена от това, колко е отворено всичко това и че на никой не му пука.

АДАМУС: Вярно е. Правилно. Добре. И така, как би описала емоциите, които изпитваш по този повод?

МЕРИ СЮ: Никога не съм гледала сапунки, но сега усещам, че играя в една от тях (сmee се). И това е много забавно. Гледам набързо новините всеки ден и съм шокирана от това, което се случва.

АДАМУС: Да. Това е така и понякога може да е тъжно и може да оказва наистина силен натиск върху вас и може да има ваши части, които си мислят, че трябва да отидете и по някакъв начин да спасите планетата, което не ви съветвам да правите. Но има такава тенденция, "Трябва да направя нещо за тази планета." И причината поради която зададох този въпрос – благодаря – причината, поради която зададох този въпрос в началото на годината – за това има няколко причини.

Много от вас дойдохте тук с големи надежди. Не е изненадващо, че всеки от вас тук или в интернет, знаеше че това ще бъде важен живот. Преди да дойдете или да кажем когато бяхте много млади, имахте много очаквания, че ще направите нещо изключително за да помогнете на планетата. Някои от вас сънуваха, имам предвид през нощта, също мечтаеха наяве. Много от вас се стремяха да направят нещо, да изобретят нещо, което наистина би помогнало на човечество или да създадат бизнес, който би оказал огромно влияние на планетата, а после това не стана. И тогава вашия живот рухна по много начини. И после възникна нещо подобно на тази стара мечта, това чувство, "Това ще бъде такъв живот, искам да направя нещо значимо за тази планета, да помогна за обединяването на всичко, да помогна за цялата тази Кумбая, да приключим с войната, да приключим с глада и робството."

После вие излязохте от това. Може би си помислихте, че сте направили грешка или че сте направили нещо неправилно, а после всичко е пропаднало - било то вашата работа, семейство и тям подобни - всичко се е разпаднало на части и този сън, това знание изглеждаше като далечно ехо. После стигнахте момента в който едва

преживявате, просто всеки ден се опитвахте да съхраните разсъдъка си, да поддържате здравето си в равновесие и тям подобни.

Но аз не искам тази мечта да остане не сбъдната. Не искам тази мечта да бъде забравена, защото тя е по - важна от когато и да било. Всичко стана не според очакванията ви. Може би не станяхте тези, които да излекуват рака, да намерят начин да дадат храна на бедните или да изобретят нови технологии.

Вие правите нещо друго и много добре го знаете. Вие позволявате своята Реализация. Ето какво усещахте в далечното минало, "Това ще бъде толкова важен живот. Искам да направя нещо важно." И много от вас си мислеха, "О, по дяволите! Това ми попречи. Исках да бъда велик, знаменит и така нататък." Не, всъщност вашата мотивация беше да направите нещо за планетата, нещо много, много важно, но не това което очаквахте. Не станяхте генерален директор на голяма компания или президент на компания или президент на Съединените щати. Това се случва незабележимо. Това е което правите сега. Точно сега.

И въпреки че нещо във вас казва, "Но аз нищо не правя", ще ми се да крещя когато говорите така (лек смях). "Аз нищо не правя. Просто си седя вкъщи и ме няма, името ми го няма на първа страница. Още не съм написал книга, не съм създал нова практика за изцеление." Вие правите това, заради което сте дошли тук и то се случва незабележимо. То *трябва* да става незабележимо. Вие правите повече за тази планета от този, който търси лекарство за рака. Това е смело твърдение, но е истина.

Това изисква общо няколко човека. Не религиозни, не проповедници. Нужни са няколко човека позволяващи себе си. Това е всичко необходимо. Ще обсъдим след седмица в ProGnost, какво дявол да го вземе става сега и защо. Това изисква само няколко човека. То оказва огромно влияние, повече от каквото и да било. Не защото активно се опитвате да промените света. Помнете, че това е липса на състрадание. Но когато вашата светлина сияе, просто казано вашето сияние осветява потенциалите които може би никога, никой не е виждал.

Можете просто да стоите и да чакате, да си чакате кафето и да се приближи наркоман - както вие ги наричате дрога - застава точно зад вас, на опашката за кафе, с пари които е откраднал и вие няма нужда да казвате нищо. Не трябва да правите над него фокус-мокус или Рейки. Вашето присъствие - ето какво има значение. Това е, защото във вашето присъствие - поради липса на по - добри думи - има светлина. Това е осъзнатост, съзнание. И изведнъж той ще може да види потенциала на това, че не се "друса", че не е зависим, че не е нужно да краде. И той може никога да не разбере, че това идва от вас, никога. Той просто ще знае, че изведнъж е получил откровение,

докато е пил кафе и може би ще си помисли, че в кафето е имало нещо или нещо подобно, но точно заради това сте тук. Ето защо дойдохте.

Ах, харесва ми да се връщам към вашият устрем и към това, което искахте в този живот, без да знаете точно как ще се случи всичко, но знаейки и че ще стане. И го правите точно сега.

Това е едно от тези утвърждения, които трябва да повтарям постоянно, защото вие продължавате да не ми вярвате. Продължавате да казвате, "Ех, това не звучи никак зле, но Адамус, сигурно говори за някой който седи до мен, защото аз не правя чак толкова много." Вие дори не можете да си представите с човешката логика какво правите и точно затова ми харесва да работя с вас. Ето защо обичам да ви провокирам, да ви насочвам и обичам.

И така нека вдишаме по - дълбоко това.

Очаквания. Планетата не е такава, каквато очаквахте да я видите. Много от вас си мислеха, че отдавна трябваше да бъде взривена. Много си мислеха, че всички ще се обединят заедно и ще имаме прекрасна всеобща планетарна любов и Кумбая и нищо от това не се случи, но много се случва сега.

Его

Искам сега да поговорим малко за Егото. И знаете ли, точно когато заговорихме за това за което сте всъщност на планетата, имаше част от вашето его, която каза, "Ще бъда важна личност, може би знаменита, може би богата, но - номер едно във вашите приоритети е - искам да направя нещо за тази планета." Това наистина е общата нишка между всички вас, "Искам да направя нещо за тази планета." И после започвате да си мислите, "Това беше моето его."

Знаете ли, аз работих със Зигмунд Фройд, познавах го. Това наистина е вярно (Адамус се смее). Аз наистина го познавах. Той популяризира "егото", самият термин. До тогава за него не се говореше, но той помогна да се определи егото, да се популяризира и да накара хората да се замислят за своето его, но също така, успя да очерни егото. Това беше тъжната част от неговата работа. Той очерни егото, сякаш е нещо лошо, сякаш е ваша сянка. Той го направи негативно и дори днес хората казват, "Имаш голямо его." Ами, чудесно! (Адамус се подсмивва) Благодаря!

Между другото егото няма размер. Вие не може да имате голямо или малко его. Не може да имате лошо его или каквото и да било друго. Егото - е просто его. Егото - е производно от латинската дума "аз вървя" или някой може да го преведе като "движа се напред" или просто "движа се" правя нещо. Его. Всъщност егото - в много отношения е чудесно нещо, но някак го очерниха, изкараха го лошо.

Нека за миг усетим човешкото его. Нека отделим момент. Проста дума. Какви усещания предизвиква тя? Его.

(пауза)

И Линда с микрофона. Ще ми е интересно, една дума, която ви идва на ум, за да определите егото. Една дума.

ШАМБРА 1 (жена): Сила.

АДАМУС: Сила. Да, хубаво. Добре. Линда, просто продължавай да ходиш из публиката с микрофона. Егото, сила.

ДИАНА: Личност.

АДАМУС: Личност, добре. Въпреки че, каква личност?

ДИАНА: Моята лична идентичност.

АДАМУС: Мм, добре. Каква идентичност? (тя се смее) Това нещо, което искаш да имаш в повече ли е? Искаш да имаш повече его? По – малко его? Нещо с което трябва да работиш – твоето его – това е нещо над което да работиш?

ДИАНА: Не мисля – не работя над моето, до колкото ми е известно.

АДАМУС: Добре. Отлично. А другите?

ДИАНА: О, да.

АДАМУС: Ти някога упреждала ли си някого, че има голямо его или просто си мислела за това?

ДИАНА: Разбира се, мислела съм за това.

АДАМУС: Да, добре. За някого конкретно?

ДИАНА: Дааа (смях), той трябва да остане безимен.

АДАМУС: Добре. Добре, добре, добре.

ЛИНДА: Той стои ли на сцената? (още смях)

ДИАНА: Възможно е! (Линда се смее)

АДАМУС: Егото. Коя дума ви идва на ум, когато говорим за егото? Егото.

(Сюзан прави пауза)

ЛИНДА: Нанси иска микрофона. Тя няма да се колебае. Точно тук.

АДАМУС: Не! Тя иска да даде хубав отговор! Да ми се хареса!

ЛИНДА: Добре, почакай! Първо ще отговори Нанси, а после ще се върнем.

АДАМУС: Не! Искам да чуя какво се готвеше да каже тя.

ЛИНДА: Добре, изчакай.

СЮЗАН: Човешката същност.

АДАМУС: Същност, добре. Да.

СЮЗАН: Човек.

АДАМУС: Човек. Добре. Там ... добре, нищо няма да добавям.

НАНСИ: За мен това е част от троицата ...

АДАМУС: Част от троицата.

НАНСИ: ... самата мен.

АДАМУС: Да, божественост, Майстор и его.

НАНСИ: Да.

АДАМУС: Добре. Харесваш ли си егото?

НАНСИ: Да.

АДАМУС: Добре. Нека продължим да търсим думата. Просто загреваме. Егото. С какво се асоциира то?

ТОМ: Гордост.

АДАМУС: Гордост. Добре. Продължаваме да дълбаем. Егото.

КАРОЛИН: Суета.

АДАМУС: Суета. Добре. Някога била ли си суетна?

КАРОЛИН: Мисля, че да (някои се смеят).

АДАМУС: По – скоро, да и това е нормално.

Знаете ли, отчасти същността е в това, че съществуват много негативни качества, свързани с егото – суета, високомерие, надутост и така нататък. Докато продължаваме обсъждането, просто наистина усетете всички тези думи, свързани с егото.

Нека продължим. Егото.

АЛИ: Самохвалство.

АДАМУС: Добре. Ти занимаваш ли се с това?

АЛИ: Да.

АДАМУС: Да. И заради това се чувстваш зле?

АЛИ: Да.

АДАМУС: Критикуват ли те?

АЛИ: Аз сама се критикувам.

АДАМУС: Точно, за същото питам.

АЛИ: Да.

АДАМУС: Да. Да. Ти се критикуваш. Бум! Ах, ти! Бум!

АЛИ: Лоша Али!

АДАМУС: О! "Лоша Али!" И какво е го, о! – ти просто...

АЛИ: Просто мълчи!

АДАМУС: Точно, точно! Виж какво става когато се открояваш! Да.

АЛИ: Да.

ЛИНДА: Нима това не може да е просто увереност в себе си?

АДАМУС: Просто им позволи да говорят, моля.

ЛИНДА: Аз съм една от тях.

АДАМУС: Моля те.

ЛИНДА: Аз съм една от тях (лек смях).

АДАМУС: "Аз съм една от тях", добре! Знаем, кой е следващия.

САРТ: Би трябвало това да е "сартсизъм."

АДАМУС: Сартсизъм. Да. (Сарт се смее) Егото.

САРТ: Лошата част.

АДАМУС: Да, егото. Какво определение би дал ти?

САРТ: (пауза) Просто ... вина.

АДАМУС: Моля?

САРТ: Вина.

АДАМУС: Вина. Добре. Изражението на лицето ти каза всичко. Това е като да кажеш, "Аххх..."

САРТ: Да.

АДАМУС: Егото. Добре.

САРТ: Това е вината, за това което правиш с другите хора.

АДАМУС: Точно. Точно. Добре. Добре.

САРТ: Да, точно когато направиш нещо, разбираш че им е навредило.

АДАМУС: Да, така си мислиш ти.

САРТ: Да, така си мислиш.

АДАМУС: Или искаш да си мислиш.

САРТ: Или ...

АДАМУС: Да.

САРТ: Означава, че искаш всичко да е точно така.

АДАМУС: Да, да. Да. И така, какво стана с твоето его?

САРТ: О, най – лошото беше, когато пиех.

АДАМУС: Да. Да (Сарт се смее) Да. Как алкохола влияе на егото? (лек смях)

САРТ: Той ми позволява да говоря всичко, което минава през главата ми.

АДАМУС: Точно, точно, точно. И ти говореше.

САРТ: О, аз говорех!

АДАМУС: Да, така е. Правилно (те се смеят). И така, когато спря да пиеш, ти до голяма степен винеше за това егото си или другите виняха за това твоето его?

САРТ: Да, определено.

АДАМУС: И така, какво направи ти с егото?

САРТ: Изхвърлих го в куфара отзад и ...

АДАМУС: О, не, първо изби глупостите от него (Сарт се смее). После го сложи в куфара зад теб и продължи от време на време да ходиш да риташ този куфар.

САРТ: Да, след това изхвърлих куфара зад вратата.

АДАМУС: Изкупи ли себе си и егото си, когато спря да пиеш?

САРТ: Не.

АДАМУС: Не. Добре.

САРТ: Не.

АДАМУС: Ти все още се бориш с егото си?

САРТ: Да, все още се боря.

АДАМУС: Да. Затова ли започна да се занимаваш с това голямо, огромно земекопно оборудване? Все едно да знаеш, че имаш тази невероятна сила и че можеш да изровиш още нещо с нея.

САРТ: О, това помага.

АДАМУС: Да! (те се смеят)

САРТ: Определено помага.

АДАМУС: Можеш ли да си се представиш в ролята на генерален директор на голяма компания? Аз не мога.

САРТ: Бог да пази работниците!

АДАМУС: Точно (Сарт се смее). Точно, да, заради огромното его! О, боже! Би се оказал в свои води. Егото ще има поле за изява.

САРТ: Би ми се наложило всяка сутрин да наемам нови хора.

АДАМУС: Точно! (те се смеят) Вярно е! Но със сегашната си работа си на природа и имаш огромно оборудване. Никой няма да се свърже с теб, защото всички знаят, че на следващата сутрин ще дойде D9 и ще ги изкара от къщите, така че ...

САРТ: Аз им казвам, "Помни, имам голям самосвал."

АДАМУС: Точно, точно (смеят се). Добре. Благодаря.

САРТ: Благодаря.

АДАМУС: Още няколко за егото. Какви думи ви идват на ум?

ЛИНДА: Да видим.

АДАМУС: Има няколко думи, които не ни достигат, няколко много важни думи.

ЛИНДА: Силвия.

СИЛВИЯ: Сега се обърках.

АДАМУС: "Сега? Сега" – каза ти?

СИЛВИЯ: Сега съм объркана.

АДАМУС: Какво ти идва на ум, когато произнасям думата его?

СИЛВИЯ: Его. Както ти каза "аз вървя", това прилича на увереност в себе си.

АДАМУС: Да, да. Това си ти самата.

СИЛВИЯ: От една страна, а от друга, това може да бъде егоизъм.

АДАМУС: Егоизъм, добре.

СИЛВИЯ: Просто мислиш за себе си.

АДАМУС: Често ли го правиш?

СИЛВИЯ: Опитвам се.

АДАМУС: Опитваш се. Да, да.

СИЛВИЯ: Или се опитвам да не го правя.

АДАМУС: О, опитваш се да не го правиш.

СИЛВИЯ: Да.

АДАМУС: Това е тъжно. Ах.

СИЛВИЯ: Аз, аз ...

АДАМУС: Откъде изобщо се взе тази идея, че да се грижиш за себе си - е лошо? Откъде дявол да го вземе се взе тя? (някой казва, "От църквата"). Точно. Точно. Вече няма да критикувам църквата. Не, това е моята новогодишна клетва. Да, да. Вече никаква църква. Знаете ли защо? Защото това вече не ми е нужно. Помните ли миналата година, преди една година ние говорихме и аз ви помолих да направите предположения за това, което ще се случи през 2018 година и направих извода, че ще има разкол в църквата. И под "църква", имам предвид всички религии като цяло. И за мен това си остава най - голямото събитие от миналата година. Без да гърми по новините.

Виждате ли, когато в обществото има митове - а религията представлява мит - когато има митове, те допринасят за формирането и образуването на съобщество със собствени ценности, морал, закони. И в този свят те са много, имате много митове - религия, убеждения - които оформиха социалните ценности, а после и законите. Всичко това съществува на някакво ниво. Възниква известна, както бих я нарекъл стабилност, правила за функционирането на планетата. Всичко това е основано на ценностите, първоначално дошли от митовете.

И митовите са присъщи не толкова на църквата, каквато я познавате днес. Те са се появили много преди нея. Има митове на инките, на майте, коренните жители, появили се преди 5000 години преди Христа; египетски митове, които са възникнали 25000 години по - рано. Но митовите създават социални ценности и структури. Това е гравитация, която всички задържат в себе си.

В момента на тази планета става разрушение, упадък на църквата - било тя християнска, мюсюлманска, еврейска или каквато и да е друга. Възникна колосално неуважение и бих казал недостиг на вяра във всички тези стари религиозни ценности. Ако бях глава на една от тези църкви, бих казал, "Имаме нужда от време за обновление. Знаете ли, нека излезем от тази представа, че жените не могат да бъдат свещеници. Това е старо и глупаво. Нека понякога да правим модернизация." Но те са обсебени от своя стар начин на мислене.

И сега това се разпада. Вие виждате само нещо на повърхността. Всичко, което се случва с католическата църква и свещениците, сексуалното насилие случващото се много, много по - дълго отколкото някой би искал да си признае ... Това не е нова епидемия. То винаги е съществувало. Всичко това предизвиква понижаване на доверието и вярата във вярата, а когато няма вяра във вярата, възникват големи проблеми.

По такъв начин структурата на митовите се изгражда. Хората вече не вярват и не поддържат църквата. Заради това всичко започва да се пука по шевове - всичко върху което беше построено обществото, страната, морала, ценностите, бизнеса. Ето защо казвам, че най - важният от всички процеси случващи се през миналата година, беше продължаването на дегенерацията на религиозните ценности на планетата и ефектът от това ще бъде огромен особено тази година, когато всичко все повече се разпада.

Но това не означава, че католическата църква ще се оттегли, а методистката църква ще намери друг метод (смях). Те биха могли. Но трябва да се каже, че те не оказват почти никакво влияние върху гравитацията на планетата, както някога. А когато влиянието отслабва, същото се случва с ценностите, което твърде вероятно вече сте забелязали ако гледате новините. Ценностите се разпадат. Вътрешната гравитация задържаща заедно всички убеждения, закони и всичко останало, изчезва. Ето какво се случва сега.

А после в правителството се появява персонаж като президента Тръмп, който изритва целия боклук от там. Не казвам, че това е добре или зле. Просто казвам, че хората го заслужават (смях). Така си е! Безусловно. Не, трябва да има някакво фундаментално уважение към това и аз не говоря за политиката. Ако сега живееш на тази планета, не

бих гласувал. Бих последвал съвета на Тобиас, "Стойте зад ниската стена" и бих се смял. Бих се смял.

И така докъде бяхме стигнали? (някой казва, "Егото")

ЛИНДА: Егото.

АДАМУС: Добре. Имам нужда от още няколко думи. Засилете малко светлината, защото Линда тръгна из залата.

ЛИНДА: Ето така.

АДАМУС: Егото. Не ни достигат няколко думи.

МОНИКА: За мен, това е дуалността...

АДАМУС: Дуалност.

МОНИКА: ... или осъждане. Защото ако не съм в егото, то всичко е единно и е такава каквото е. Това би било, както ти го наричаш Позволение. И така, за мен съществува човешкия ум или разум на егото и Духовен разум.

АДАМУС: Така. Интересно.

МОНИКА: Така че всеки път, когато съм в осъждане, си казвам, "О, това е човешкия ми ум. Какво би казал Духовния ми разум?"

АДАМУС: Правилно. Правилно.

МОНИКА: Да. Това е.

АДАМУС: О, интересно. И тогава между двата разума възниква конфликт. Това е много мъдро. Благодаря. Просто имам нужда някой да го каже. Хари, може би ти?

ХАРИ: Самосъзнание.

АДАМУС: Самосъзнание. Да. Да. Това самосъзнание хубаво ли е или лошо?

ХАРИ: Нито едното, нито другото.

АДАМУС: Нито едното, нито другото?

ХАРИ: Това е просто осъзнатост.

АДАМУС: Добре.

ХАРИ: Своего рода знание ...

АДАМУС: Тогава, опираш ли се на егото си за да станеш по – осъзнат?

ХАРИ: Не.

АДАМУС: Не. А на какво разчиташ?

ХАРИ: (след пауза) На какво разчитам за да стана по – осъзнат...

АДАМУС: Ако не получаваш това от егото, то от къде получаваш самоосъзнаването?

ХАРИ: От сетивата и усещанията си.

АДАМУС: Добре, справедливо. Добре, защото те в известен смисъл заобикалят егото.

ХАРИ: Да.

АДАМУС: Да. Добре.

ХАРИ: Това е полезно.

АДАМУС: Добре. Хубав отговор. Въпреки че всички отговори са хубави. Липсват ми времената, когато можех да се заяждам с вас заради лошите отговори (лек смях). Много скучно. Разказвах за това чудесни истории в Клуба на Възнесените Майстори.

ЛИНДА: Мойша.

АДАМУС: Можеш ли да измислиш някакъв глупав, макио отговор? Не, не!

ЛИНДА: Не трябва!

АДАМУС: Но би ли могъл? (Адамус се смее)

МОЙША: Мога да опитам.

АДАМУС: Можеш ли! Продължавайте сър.

МОЙША: Това е човешката увереност.

АДАМУС: Увереност.

МОЙША: Мисля, че хората гледат на егото от високо, защото гледат от високо и на себе си. Но това е човешката увереност.

АДАМУС: Добре. Хубаво. Отлично. Но аз още не съм чул това, което исках. Трябват ми още няколко.

ЛИНДА: Хенриета мисли, че знае нужната дума. Или мисли, че искаш да я избереш.

АДАМУС: И едното и другото (Линда се смее).

ХЕНРИЕТА: Самоподкрепа.

АДАМУС: Самоподкрепа. Добре.

ХЕНРИЕТА: Така си е. Защото колкото по – голямо е егото, толкова повече от себе си представя човек. Всъщност, човек се опитва да утвърди и укрепи начина по който си представя света. Той се опитва да се подкрепи.

АДАМУС: Но къде е тук заблудата? Ти почти го каза. Това е самоподкрепа. Може би в известен смисъл защита.

ХЕНРИЕТА: Да.

АДАМУС: Това е твоята защита.

ХЕНРИЕТА: Защото човека се страхува да отиде в пустотата.

АДАМУС: Правилно. Той се страхува от всичко, но ... (лек смях).

ХЕНРИЕТА: Да.

АДАМУС: И така, имаш егото, което сама си създаде и продължаваш да го раздуваш. Увеличаваш егото и отчасти това е самоподкрепа, но после егото започва да съществува самостоятелно и вярва в нещо негово. Но какво му е изначално присъщо, къде е проблема? Имаш голямо его, къде е проблема в това?

ХЕНРИЕТА: В това, че го смятат за реално. Тоест колкото е по – голямо егото, толкова по – реално е то за човека. То прави човешкото представяне по – твърдо и солидно.

АДАМУС: Но в какво е истинския проблем? Ти стигна много близо и вдъхновяваш някого, който след миг ще даде правилния отговор.

КАРОЛ: Самоосъждане, защита.

АДАМУС: Близо. Почти стигнахме. Самоосъждане и защита. Имате его, което е толкова надут, помпозно и високомерно, но това сте вие, вашата идентичност, така че къде е проблема?

ТЕД: Страх.

АДАМУС: Почти.

ТЕД: О! Страхобразно! Страхоподобно! Страх.

АДАМУС: Добре. Ех! Зачитам го. Съдиите ще го зачетат, но аз търся друга дума. Ти беше много близо. Много близо.

АЛИС: Отивам в тоалетната (смее се).

АДАМУС: Тя отива в тоалетната! (смях) Да. Просто измисли нещо. Каквото и да е.

АЛИС: Ето ти хубава дума – признание.

АДАМУС: Признание. Да, добре. Бих измислил нещо друго (те се смеят).

АЛИС: Бих казала нещо подобно на това, което каза Хари – човешко самосъзнание. Когато мисля за своето его, за това, коя съм аз ...

АДАМУС: Имаш ли его? Егото ти голямо ли е?

АЛИС: Имам его. То няма размер, но аз осъзнавам тази човешка...

АДАМУС: Енергично ли е егото ти?

АЛИС: О, да.

АДАМУС: О, да! (смях) О, да, да, да. Да. Какъв е проблема с егото ти?

АЛИС: С егото ми *всичко* е наред! (смях и аплодисменти)

ЛИНДА: Това казва *всичко*! (Линда се смее)

АДАМУС: Да. И после егото трябва да попита, "А какво не е наред с твоето?".

АЛИС: Да! Да! Какво не е наред с твоето?!

Определението на Адамус за егото

АДАМУС: Егото. Ще ви кажа отговора. Ти беше толкова близо, Тед, но то е крехко (публиката възкликва, "О!") Егото е крехко! Това е огромна динамика, макио самоподкрепа, личност и тям подобни, може да го наричате както поискате; но то е дяволски крехко. То е много крехко, по – крехко от яйце. Ако някой го докосне, то ще се разпадне (с писклив глас). То не знае какво да прави! И след цялото му самохвалство, ако някой го погледне накриво, то ще се разруши! То е нереално. То е илюзия. То е реално, но илюзорно и то – не сте вие.

Освен това, хората се идентифицират с него – и аз продължавам да съм несъгласен с Фройд. Ако някога той дойде в Клуба на Възнесените Майстори, аз ще гласувам против него (смях). Не, той трябва да поправи това. Той направи егото лошо, крехко, зло и всячески неприятно. Той очерни егото.

Но да се върнем към основната ми мисъл – а каква беше тя? Егото. Аз определям егото – ще запишеш ли това на вълшебната си дъска или както там я наричате?

ЛИНДА: Добре.

АДАМУС: Нали така?

И така, егото, моето определение за егото. Това е вашия опит ... (пауза, в залата се смеят, защото възникнаха технически проблеми). Мислех, че всичко трябва да се появи на екрана, а там няма нищо. Линда просто си пише за себе си (Адамус се смее). Как да не обичаш технологиите? О, те са толкова полезни. Къде ми е дъската? Щяхме да сме се справили вече с това, ако пишехме.

ЛИНДА: Тс-с-с-с! Продължавай.

АДАМУС: Да продължавам?! Ти трябваше да напишеш това.

ЛИНДА: Аз съм виновна.

АДАМУС: Да. Нека покажем на камерата цялата суета (Питър помага на Линда да се справи с айпада). И засилете светлината. Искам всички да видят – трябва да се справим с това. Да.

ЛИНДА: Благодаря, Адамус. Много ни харесва вниманието ти.

АДАМУС: Знам. Нали? Вие сте под технически натиск. О! Има причина да си играя с вас.

ЛИНДА: Нима?!

АДАМУС: Да, да. Ще разберете след минута.

ЛИНДА: И така, "Това е вашия опит..." (някой вика, "Ура!", когато на екрана се появява картина).

АДАМУС: "Това е вашия опит основан на тези емоционални истории – това определение е моето определение за егото, единственото вярно (лек смях) – основан на емоционалните ви истории, как ги виждат другите."

ЛИНДА: О-о-о.

АДАМУС: Между другото, харесва ми да идвам като Адамус. Ставам малко по – безгрижен, от колкото Сен – Жермен. И много се шегувам. Нарочно се държа високомерно и надуто. И говоря много хубаво за себе си, защото мога. Но искам да изградя у вас същия навик. Говорете за себе си много хубаво, но не сериозно. Не така, "Аз съм най – особения човек на света" (лек смях). Не, говорете хубаво за себе си и с усмивка на лицето, става ли? Шегувайте се за това и карайте и другите да се смеят. И това ще е все едно като да кажете, "О, това е моето его и бях толкова арогантен." О, да. О, да. И това е забавно.

И така, до къде бяхме стигнали? "Това е вашия опит, основан на емоционалните истории." Всяка история е емоционална. Всичко, което се случва през вашия ум, е

емоционално. Всичко. И наскоро имах спор, който спечелих, спорих с един от присъстващите в залата днес, ще ви го представя след миг и този приятел каза, "Какво имаш предвид, Адамус, когато казваш, че всичко е емоционално? А числата? Те емоционални ли са? Има ли емоции в числата?" А аз отговорих, "6-6-6" (някой възкликва, "О-о-о!", а друг казва, "Браво!"), а после, "Тринадесет" и "Четиредесет и четири" и "Един милион петстотин седемдесет и две" – просто така.

Всичко е емоционално. Всяка ваша история носи емоции. В тях няма логика. Погрешно е да се твърди, че на тази планета има логика. Всичко е основано на емоциите. Всяко ваше решение е основано на емоциите. Смятахте, че сте направили анализ, коя е най – добрата кола, която да си купите? Това са емоции! Оправдавате емоциите си с анализа, "Аз съм много умен човек, защото си купих Приус." Не, това решение беше основано на емоциите, защото те казват, "Аз опазвам природата. Моя автомобил не използва въглеродно гориво." Всичко това са емоции. Но вие ги оправдавате, наричайки ги логика и си купувате Приус, между другото, това е прекрасна кола. Така че до къде бяхме стигнали? О, добре.

Най – интересното в егото е това, че то е крехко, защото е основано на това, какво мислят другите за вас. Егото до голяма степен е изградено не от собствените ви наблюдения върху себе си, а от това, което другите наблюдават във вас. Затова егото е много, много крехко, зависимо от мнението и впечатленията на другите хора.

Егото – това е... ще приведа пример. Да допуснем, че разказвате анекдот – а болшинството от вас не са много добри в шегите. Не, не, защото вие не ... не ... не сте особено смешни (смях). Не, твърде сте сериозни, нали? Отпуснете се, свалете това стегнато бельо и тогава ще можете да разказвате вицове. И ето, вие разказвате анекдот, кратък, който смятате за много смешен – чули сте как някой го разказва и всички се смяха – разказвате го и никой не се смее. Обратното, изведнъж разбирате, че всички са го сметнали за политически некоректен, защото не трябва да се шегуваш със старците или нещо подобно. Всъщност това е много смешно. Но изведнъж виждате, че никой не се смее. Сега вашето его си оформя мнение, "Аз не съм смешен. Не трябва вече да разказвам вицове. Това беше много лошо." Това ще се окаже във вашето его, наред с всичко останало.

До сега това се образуваше от вашия опит – прекрасния, невероятен опит – преобразуван сега в емоционална история, което е чудесно докато продължавате да я признавате като такава. Всичко това са емоционални истории. А историите могат да се променят. Но има част, която не работи много добре, "как ги виждат другите." Това е начина по който ни възприемат.

И така, нека вдишаме дълбоко, докато правя извода че егото, благодарение на Фройд и на вас самите не беше ваш приятел. То изобщо не беше ваш приятел. То беше нещо от

което се опитвахте да избягате и да се скриете, което подобрявахте, над което работехте, което унищожавате, разрушавате, подсилвахте – ето какво беше вашето его.

Думата "его" произлиза от латинската дума "Аз вървя. Аз вървя напред. Аз се разширявам. Вървя напред." Така че първия ви приятел тази година ще стане вашето его. Егото е прекрасно. Това е самосъзнание, както вече се каза. То е самосъзнание, но вече не това, което се възприема през очите на другите, техните реакции за вас.

Знаете как е когато се обличате сутрин, слагате нещо и излизате навън, а някой ви зяпва, гледа ви ето така (с презрителен поглед) и вие си мислите, "О! О! Това е ужасно. Не трябваше да обличам това. Облякох оранжева ... риза като на дървосекач с кралски герб на нея (описва ризата на Тед). Кой може да носи такова нещо? (лек смях) Изглеждате отлично. Но егото казва, "О! Не трябваше да обличам това. Ще изпъквам и ще изглеждам глупаво."

За това, като начало нека отхвърлим третата част, "както ви виждат другите." Това вече няма значение. Това вече няма значение.

А какво ще стане с емоционалната част? Да. До този момент историите бяха емоционални, а емоциите могат да бъдат хубави и весели. Те силно зависят от човека. Но нека заменим "емоционалните истории", нека ги променим, с каква дума да заменим емоциите? Какви искате да бъдат вашите истории? "Основани на" – как да продължим израза? (някой казва, "На вашите най – хубави истории") Най – хубавите истории, невероятните истории? Да кажем, "... основани на вашите ..." какво ще кажете (някой казва, "Креативни") Креативни? (някой предлага, "Весели") Весели? Какво ще кажете за, "Мъдри"? Какво ще кажете за мъдри истории? Знаете ли, мъдрите истории могат да си остават емоционални. Мъдрите истории могат да бъдат невероятни, прекрасни, но с добавка мъдрост. Да добавим мъдрост. Вече не се възприемате чрез това как другите реагират на вас, сега във вашите истории има мъдрост. И те могат да бъдат весели. Могат да бъдат трагични. Могат да бъдат проникновени. Това няма значение, но сега имате мъдрост.

Докато не сме сменили темата, Линда...

ЛИНДА: Чакай, приключвам (пише ново определение).

АДАМУС: (смее се) "Привнасяме вашите мъдри истории."

ЛИНДА: "Мъдрост" или "мъдри истории?"

АДАМУС: "Това е вашия опит, основан на вашите мъдри истории." Да.

Усетете това истински тази година. Тоест това ще стане. Не трябва нищо да правите. Но нека ... да. (смях, защото написаното отново изчезва). Това не е от мен ... Това не съм аз. Не съм го направил аз. Не и този път (някой казва, "Линда победи").

И така, в тази година на новите приятели, ще имате нови приятели, най – добри приятели. Първо – вие. Егото. Нека вдишаме егото. В него няма нищо лошо. Това е човешки опит, а човека заради него е дошъл тук – за опита. Вдишайте своя нов приятел, егото, което всъщност не е лошо – можете да имате голямо его – това просто означава, "Аз вървя, аз преживявам опит. Аз Съм това Коего Съм", но сега заедно с мъдростта.

Втория приятел

Втория приятел, който ще се появи – той вече идва от известно време, но тази година наистина ще го забележите – това е Майстора. Наричам го Майстора, но в действителност, това е мъдростта. Някои го наричат божественост. Това звучи малко приказно. Харесва ми просто "мъдрост" или "Майстор", защото това е същината на всички истории, емоционални, трагични или каквито и да било други. Това е тяхната същност.

И така, тази година Майстора, когото започнахме да пускаме преди около година или две, тоест наистина започнахме да интегрираме – тази година Майстора ще играе огромна роля във вашия живот, защото го Позволявате. Ето защо. Позволявате навлизането на част от себе си, която почти не познавате, която беше изопачена от старото его, човешкото его. Майстора е чист, никога няма да можете да опетните Майстора. Човекът през цялото време се безпокои, "Ще го оскверня ли или наистина ще объркам всичко? Защото обърквам всичко останало." Не можете. Мъдростта е мъдрост. Това е, в нея няма осъждане или нещо подобно.

Нека дълбоко вдишаме Майстора, който навлиза сега. Той ще бъде още един от вашите нови и много близки приятели.

Както вече се каза, някои от вас си мислят, "Добре, Адамус, вече сме говорили за това, говорили сме за навлизането на Майстора. Опитам се да му звънна. Майстора вдига слушалката и веднага я пуска. Не разбирам, какъв е този Майстор. Това нещо като супер его ли е или какво?" Не, не, не, не, не. Не, Майстора – не е супер его. Майстора – е просто мъдростта, а мъдростта присъства във всичко, което правите. Но вие избягвахте егото, съпротивлявахте се, казвайки че е твърде голямо и не можете да се справите с нещо допълнително. Но сега навлиза Майстора, навлиза мъдростта.

Сега ще измислим съвсем нова дума. Линда, премини моля те на чиста страница ... екран.

ЛИНДА: Ой.

АДАМУС: Нов екран. Отлично. Чист. Напиши – на две трети от страницата – напиши думата "ЕГО" с главни букви. Всичко стана бързо (лек смях, защото отново възникнаха някакви технически проблеми). За всичко си има причина. Извинявам се. След малко ще разкажа за нея. Има причина и тя е свързана с вашите действия. Ще обясня.

И така ще измислим нова дума.

(пауза)

Тя пише на таблета, но нищо не се появява на екрана ... (пауза, докато Питър отново и помага).

Някой знае ли хубава смешка? (лек смях) Но не се осмелявате да я кажете сега, нали? (Адамус се смее) Всички гледат с такова изражение, "Какво?!" Да. Някой смята ли се за истински забавен? О, има няколко. Добре. Да. Да. Така. Добре. До известна степен. До известна степен. Да. Добре.

Нека донесем дъската тук, това нещо с хартията, което винаги работи.

Някои ми казват, че съм самовлюбена гадина. Да, така си е (публиката възкликва, "О-о-о!").

ЛИНДА: Добре.

АДАМУС: Хубаво. Нека опитаме още веднъж, Линда. Напиши тази дума на две трети от вълшебния екран от дясно наляво.

ЛИНДА: Две трети от дясно наляво?

АДАМУС: С главни букви "ЕГО."

ЛИНДА: Отдясно?

АДАМУС: Да. Започни ... да, така. О, добре се получава (екрана отново не сработва, лек смях).

ЛИНДА: Какво?! Дай му секунда.

АДАМУС: Ела тук. Дай на чичо си Адамус. Направи ми нова страница.

ЛИНДА: Добре.

АДАМУС: Да, абсолютно нова страница. Така. Опа!

ЛИНДА: Отлична работа (лек смях).

АДАМУС: Не съм виновен аз. Ще обясня след малко.

ЛИНДА: Разбира се че не.

АДАМУС: Просто някой има лошо чувство за хумор. Така. Много лошо чувство за хумор, по – късно ще си платиш за това. Трябва ми нова страница. Вече се уморих (още смях).

ЛИНДА: Ти ли се умори?

АДАМУС: От другата страна всички се кискат. Ще обясня (лек смях). Добре. Добре, ще измислим нова дума за 2019 година ... (той се опитва да пише).

ЛИНДА: Очевидно, не (силен смях, нищо не работи). Ти мислеше, че аз обърквам всичко? Не съм аз!

АДАМУС: Нищо ... виждаш ли, че пиша, но нищо не се показва на екрана. Добре. Нека просто да продължим. Представете си думата "Его", е-г-о. Представете си че тя е написана на екрана, въпреки че я няма. Сега ще допишем ... (някой казва, "донесоха хартията"; Питър изнася голям лаптоп) Донесоха хартията. О, слава богу! Слава богу! Да се върнем към добрата, стара хартия. Да. (някой казва, "Тя е по - надеждна!") Да, надеждната хартия. Вижте, химикалката не пише. Защо ми я даваш? (Линда носи айпад).

ЛИНДА: Защото той работи!

АДАМУС: Трябва ми нов екран.

ЛИНДА: Не, не ти трябва. Това може да се изтрие.

АДАМУС: Не, трябва ми ... а, да се изтрие.

ЛИНДА: Така.

АДАМУС: (въздиша, смях в залата) Това ... (Линда усилено търка айпада) Това, което правиш изглежда доста смешно на камерите, силен смях).

АДАМУС: Престани!

ЛИНДА: Не ти ли харесва?!

АДАМУС: Престани!

ЛИНДА: Казваш, че не ти харесва?! (смях) Наистина ли не ти харесва?! Сигурен ли си? (силен смях)

АДАМУС: Престани! (Адамус се смее) Добре, да! Гледат ни деца! Добре. Можем ли да продължим?

ЛИНДА: Не, трябва да натиснеш ето тук. Върху химикала.

ЕДИТ: Вземи си айпада.

ЛИНДА: Натисни на химикала.

АДАМУС: Технологии.

ЛИНДА: Ето. Ето.

АДАМУС: Така. Отлично.

ЛИНДА: Мисля, че всичко се получи (лек смях; пауза, докато той пише).

АДАМУС: О, не ми харесва как го написах.

ЛИНДА: О, всичко работи! Работи!

АДАМУС: Но е много разкривено. Калдре не може ...

ЛИНДА: Ето.

АДАМУС: Дай на мен...не, не. Трябва ми нова страница. Трябва ми нова страница.

ЛИНДА: Не мога да ти дам нова страница.

АДАМУС: Това ще влезе в анализите...(силен смях)

ЛИНДА: Опитай.

АДАМУС: Така, добре. Напиши го сама. Започни отдясно...

ЛИНДА: Добре.

АДАМУС: ... напиши думата "О."

ЛИНДА: "О?"

АДАМУС: Тоест буквата.

ЛИНДА: Това е буква.

АДАМУС: Така. Сега напиши "Г." После напиши "Е." (Адамус се смее). Добре. Сега нека вдишаме дълбоко. Ще изобретим съвършено нова дума, съзнание и така по – натам ще напишем ... дай на мен.

ЛИНДА: Ще успееш.

АДАМУС: Дай на мен (той изписва "W", получава се "Wego", което се превежда "Ние вървим") Уиго (някой повтаря, "Уиго!") Това е Майстора и човека заедно. Това ни води ... (смях) Отне ни много време! (залата аплодира)

ЛИНДА: Нетривиална задача.

АДАМУС: Толкова време! О, боже! И това вече е смешно! Ако имах его, вече щях да съм се пръснал. Но аз имам Уиго (силен смях). А това вече можете да го махнете (говори за хартиената дъска) О, боже!

Уиго (Адамус се смее). Това дори не е смешно. Това са Майстора и човека заедно, вашия нов приятел. Вече не сте сами.

Егото беше много, много самотно. *Много* самотно. То нямаше приятели, с които да играе. Нямаше приятели. С кого тогава да си говори егото? С вас и то ви обиждаше. То нямаше никакви приятели. Но сега, когато обединяваме човека и Майстора, се появява Уиго. Това е вашата личност. Това е вашата мъдра история. Това е вашия опит. Това са прекрасните истории от живота ви. Това е Уиго.

Боже, целия ефект се изгуби, нали? (Адамус се смее)

Третия приятел

Следващия в списъка с приятелите ви тази година. Имате човек и Майстор. Това са новите ви приятели и за Уиго е нужен още един. Това е енергията.

ЛИНДА: О-о-о.

АДАМУС: Енергията. Говорихме за това миналия месец, известно време говорихме за това в Кихак, но имахте враждебни отношения с енергията. Мислехте за нея, мислехте че я искате, но все още се страхувахте, защото тя може да направи всичко в живота ви още по – лошо. Егото не беше сигурно, че няма да злоупотреби с енергията, силата и така нататък.

Тази година ще настоявам, ако искате да останете в Аления Кръг – разреждам редиците, аз съм главния маркетингов директор, "Разкарайте се от тук! Вървете другаде!" (Адамус се смее) Ако искате да останете в Аления Кръг, да останете част от Шамбра, трябва да позволите на енергията да бъде ваш приятел. Ето така. Точка. Няма нужда от враждебни отношения с енергията. Никакви енергийни битки и сражения. Трябва да позволите на енергията да бъде ваш приятел, иначе – сбогом.

Там, на където сме се запътили, просто няма място за старите страдания и енергийно робство. Там изобщо няма място за това. Що се касае за останалите, тези, които позволяват на енергията да им бъде приятел, ще бъде весело. Ще бъде леко. Няма вече да се притеснявате за изобилието и подобни неща. За вас ще се отвори съвършено нов свят.

И така, имам списък с три точки. Имаме ново его и Майстор, ще го наречем Уиго. Това истински ще обърка Фройд. Той няма да разбере какво да прави с него. О, той ще се опита да го разпердушини на пух и прах. И имаме енергията.

Нека вдишаме дълбоко това през новата година.

А сега – трябва да пийна – сега започва най – веселото. Наближаваме мераба. Това е момента в който спирам да бърбля, а вие заспивате. Но преди да започнем мераба, позволете ми да обясня това онова от случилото се преди малко.

Днешния гост

Помните ли скъпия ни стар приятел Джон Кудерка? Той отсъства от известно време. Джон беше зает в лабораторията – не в тоалетната, а в лабораторията (лек смях) – той работеше. Това е неговата най – голяма страст – Шамбра. Той седеше там зад бюрото,

усетихте ли, че там днес беше малко тясно и безразборно? (персонала кима, "Да"). Аха. Забелязахте, че точно когато започнахме да работим с технологиите на лицето на Джон се изписа голяма усмивка. Той каза, "Днес ще им устроя" и го устрои. Цялата днешна суматоха и неразбория – това беше просто Джон, така се забавлява той. Той беше много инженерно ориентиран, много ментален.

С цялото ми уважение, не бих казал че е много добър в общуването (Лесли и Адамус се смеят), но това, което той наистина притежаваше – това е абсолютната любов към Шамбра и към работата си. Той беше дълго време с Шамбра, много животи. Този живот не му беше първия.

Когато той напусна, даде обещание. Когато премина от другата страна, той каза, "Ще работя над това – той го наричаше технология – технология на връзката, обединението", защото той разбра, че за Шамбра и за самия него това беше най – трудния въпрос – как да се свърже, как да обедини човека, егото, с Майстора или с Аз Съм, божествеността? Как да го направи? Защото ако човека е заседнал в капана на своя ум и е ограничен от егото и недоверието на егото си, то как ще може да се отскубне от тези ограничения и да обедини човека и Майстора?

И в другите сфери той работеше над това. Той идваше на Шоудовете и днес също е с нас, както забелязахте, съдейки по – кхм – неуредиците с технологиите. Разбирате ли, с това той искаше да ви покаже, че без него работата с технологиите е много по – сложна. Да. Да. Много егоистично, Джон. Той се усмихва и смее, защото отчасти работеше върху тази връзка, тази технология, заедно с Тесла, но свърши доста работа сам, благодарение на дълбокото си разбиране на Шамбра.

Така че днес той искаше да дойде и да ви представи работата си и ще го направим по време на мераба, заедно с Уиго и новите приятели.

Не знам какво му се върти в момента в ума, но това може малко да обърка Калдре, защото аз ще бъда тук, а Джон може да се появи и да изчезне. Но нека просто да видим какво ще стане, когато го направим.

Нека вдишаме дълбоко и да кажем добре дошъл на Джон Кудерка.

О, той очакваше да чуе аплодисменти (публиката аплодира и вика).

Отлично. Нека включим музика и да продължим с Шоуда.

Мераб за свързването

Вдишайте дълбоко.

(музиката започва да свири)

Днес говорихме за егото. От него направиха нещо подло, нещо лошо. Това не е така. Това са вашите истории. Това е вашия опит. До този момент болшинството от тях виждахте през очите на другите хора, това беше вашето възприятие за това, което мислят за вас другите. Така възникна и се разви егото – чрез вашите родители, приятели и другите хора. И егото е много, много крехко, защото то наистина не беше ваше.

Сега, нека се върнем към това кое е ваше – *към вас*, към вашето чувство за осъзнатост, вашето възприятие за себе си, без чужда намеса.

Това беше – сега говоря за Джон – това беше един от най – сложните проблеми през последната година, когато той работеше над това, както той го нарича, програма. Той беше програмист, за това за него то е програма и това беше най – големия проблем. Как да се отиде отвъд пределите на егото, чувството за идентичност, което в действителност не е ваше? То беше създадено от другите. Как да се доберете до Себе си?

Но вие – това, отново побъркваше Джон – той разбра, откри, че вие дори не сте своите мисли. Това не сте вие. Вие идентифицирате себе си с тях. Слагате ги в същата кутия, в която е и егото ви. Но как да излезете отвъд пределите на мислите си, за да установите отново контакт със Себе си?

После той разбра, че болшинството от хората наистина не познават истинското си Аз. Болшинството от хората продължават да се идентифицират със своите мисли, своето его, основано на това, как ви възприемат другите.

А после Джон разгледа как може да се обедини с Майстора, с мъдростта. Как да го направи без старите мисли и ограничения? Как да покани тук всичко за което говорихме, вашите нови приятели тази година? И как да се обедините с енергията? Този въпрос го занимаваше повече от всичко – как да се обедините с енергията?

Аз, Адамус казвам, че енергията – това е песента на душата. Енергията – е начин за общуване, но как да се обединим с нея? Ако не е чрез вашето ego и мисли, то как тогава да се обедините с това, което сте в действителност, с вашето възприятие, с вашето осъзнаване на самите себе си?

И Джон се занимаваше с това в своята лаборатория.

От време на време аз му ходех на гости и захващах дружеска беседа, "Хей, Джон Кудерка, как върви? Вратата ти беше затворена, заключена. От много време си тук. Как върви?"

И Джон се извърщаше, поглеждаше ме и казваше, "Аргх, работя по въпроса" (лек смях). Той е много общителен. Но аз добре знаех, че той беше много усърден в работата си.

Навестих го някъде преди шест седмици, почуках на вратата и чух гласа му, "Тук няма никого." Почуках още веднъж и казах, "Джон, това е Адамус. Не можеш да ме излъжеш."

Той каза, "Зает съм. Почти свърших. Ела утре."

И когато отидох на следващия ден на лицето на Джон имаше широка усмивка - тоест, не че той имаше лице, но нещо подобно – там имаше широка усмивка и той каза, "Изглежда приключих." Той продължи, "Разработих свързка – той беше програмист, инженер, затова разсъждава така – разработих свързка, която обединява истинския човек с Майстора, истинския човек с енергията."

Аз попитах, "Как работи тя, Джон?" Той започна да ми обяснява, но аз го прекъснах, "Не. Нямам нужда от всички тези технически подробности. Тя работи, нали Джон? Работи ли?"

Той отговори, "Да, работи."

Аз попитах, "Как можеш да го потвърдиш? От къде знаеш?"

И той ми каза, "Знаеш ли, върнах се в своето минало, когато неотдавна живях на тази планета като човек. Върнах се към себе си, година или две преди да напусна и го изпробвах върху себе си, връщайки се назад във времето." Той продължи, "Това промени живота ми. Нещо се промени. Това беше момента в който аз доста добре осъзнавах, че няма да остана още дълго на планетата, затова и не възразявах да изпробвам това върху себе си дори и да не проработи. В най – лошия случай ще ме убие." Той каза още, "Но аз го изпробвах върху себе си и то промени всичко. Започнах да взаимодействам със себе си по различен начин, с любимата си Лесли... (Адамус въздъхва) ... с другите хора. Започнах да осъзнавам това, което се намира в другите сфери и, да, отначало старото ми его казваше, че съм се побъркал, но после разбрах, че това не е така."

И аз казах, "Джон, нека изчакаме началото на годината и тогава ще дойдеш. Ще дойдеш, защото ще говоря за новите приятели. Но ще говоря за приятеля – енергия и за новото его наречено Уиго. Нека да го направим." Ето защо сме тук.

Нека вдишаме дълбоко и просто да позволим.

Какво е това? Джон го нарича връзка или свързка. Той постоянно свързваше програмите на Аления Кръг.

Много добре му се получаваше – той взимаше счупеното, правеше свързка и той ви кани, аз ви каня просто да вдишате дълбоко и да позволите тази връзка – той не иска да губи много време в обяснения, просто позволете тази връзка – която ще ви отвори и ще направи връзка с Майстора и той ще престане да бъде илюзия, ще престане да бъде някъде там отвън. Това не означава, че ще чуете някакви думи, просто ще се появи знанието, че Майстора и вие сега сте единни.

Вдишайте дълбоко и позволете.

Всъщност Джон казва, "Владейте я." Сега това не е негова собственост. Той я нарича безплатна програма. С отворен код. Всеки, който е готов, може просто да го вдиша. Това е – как го наричаш ти, Джон – енергийна връзка? Не.

Джон казва, "Просто опитайте. Тя работи. Престанете да се опитвате всичко да разберете. Това просто работи."

Какво е това? Това е връзка, съединяваща човека и Майстора, върви от Уиго към енергията.

Енергията – това е песен. Това е общуване, но по – рано не я чувахте. Тя не беше интегрирана в живота ви. Енергията беше наистина прекрасна идея, но как да я използвате?

Как наистина да се обедините с нея?

Как да се сприятелите с това, което в действителност не сте самите вие?

Как да заобиколите мисълта за старото его, неговите критики, осъждане и тям подобни, за да започнете да общувате с енергията, да и позволите да бъде ваш приятел?

И Джон ви приканва да вдишате тази прекрасна както той я нарича, елегантна схема. Хм. Инженер до мозъка на костите си.

(пауза)

Тя прилича на проход, съединяващ вас и енергията, *вашата* енергия.

(пауза)

И Джон много ясно даде да се разбере, тя не му принадлежи. Той само ви помага да видите това. Той разбра, може би може да се каже така, пътя, схемата, програмата, изразявайки се енергийно, която вече беше вътре във вас, но беше много дълбоко скрита.

Не получавате никакъв имплант или нещо подобно. Вие просто започвате да осъзнавате свършено естествената и прекрасна връзка – между Майстора и човека. Те нямат нужда от много думи. Това е и елегантността на тази система. Няма нужда от много думи.

Знаете какво е да си с наистина добър приятел, когато не трябва да говорите много? Приятеля просто е.

Вдишайте дълбоко и всичко, което трябва да направите е – да позволите.

(пауза)

Връзката между Майстора и човека.

Последните няколко години прекарахте в опити да разберете, "Какво да правя? Как да стигна там? Какво да направя, за да се обединя с Майстора?" – а Джон откри, така да се каже коридора, даде пример, за да можете и вие да го отворите вътре в себе си.

И сега става същото – просто възниква връзка между човека и Майстора и енергията.

Джон казва, че за тази работа постоянно му се е налагало да се връща към абсолютната простота, той използва термина "простотата на нулевата точка", защото всеки път когато е започвал да усложнява нещо, всеки път когато се е опитвал – както казва той – се е опитвал да прилага логика, всичко се е разпадало. Но той стигнал почти нулевата точка на простотата и тогава ясно видял естествената връзка, естествения канал, който вече съществува между мъдрия човек и енергията.

Вдишайте дълбоко. Усетете елегантността на тази връзка.

Вдишайте дълбоко.

(пауза)

Навлизаме в тази година с нови приятели: Майстора, енергията и егото или Уиго. Внасяме ги тази година и също така отваряме канал, връзка, за да могат те да си взаимодействат, да плуват в един общ поток, да се движат заедно.

Ако някога усетите, че губите връзка с Майстора, че тя отслабва, ако някога усетите че дружбата ви с енергията се разпада, просто се върнете тук.

Исках да я наречем Връзката на Кудерка, но той не го одобри. Той казва, че тя е ваша. Тя е изцяло ваша.

Още, той обръща внимание, че той не е първия, който е открил както той я нарича връзката. Той не е първия, който я е открил. Има и други, които просто не можах да разкажат за това. Те не останаха на тази планета и не успяха да предадат това посредством ченалинг на другите хора. Той не е първия, но е първия, който с радост го споделя.

Нека вдишаме дълбоко.

Тази връзка, това е връзка между човека, Майстора и енергията.

Нека вдишаме дълбоко в началото на тази година, вашата най – добра година. О, по света ще стават ужасии, но (лек смях) това ще бъде вашата най – добра година.

(музиката затихва)

Заедно с това, огромна благодарност и признателност на Джон Кудерка, който казва, че ще се върне отново и следващия път няма да обърква технологиите. Той просто искаше да докаже, че наистина е тук. Изразявам огромна признателност на Джон и на всички вас.

Просто помнете, че всичко е наред в цялото творение.

Благодаря и честита Нова Година. Честита Нова Година (публиката аплодира).

